

Programma Ad Exseqvias Serenissimi Qvondam Et Gloriosissimae
Memoriae Principis Ac Domini Domini Ioannis VVilhelmi ... Ad. D.
XXIIII Febrvarii MDCCXXVIII In Aede Pavllina ...

Programma Ad Exsequias Serenissimi Quondam Et Gloriosissimae
Memoriae Principis Ac Domini Domini Joannis Wilhelmi

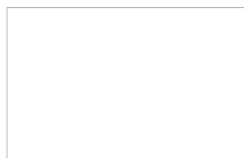
Jena

HZ: 2 Art.lib.XIV,8(288)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00032599

urn:nbn:de:urmel-0a865f17-84ef-475e-b071-30397f51b4b9-00018353-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

PROGRAMMA

AD EXSEQUIAS

SERENISSIMI QVONDAM ET GLORIOSISSIMAE MEMORIAE
PRINCIPIS AC DOMINI

DOMINI IOANNIS VVILHELMI

DVGIS SAXONIAE IVLIACI CLIVIAE MONTIVM ANGARIAE ET VVESTPHALIAE LAND-

GRAVII THVRINGIAE MARCHIONIS MISNIAE PRINCIPIS DIGNITATE COMI-

TIS HENNEBERGIAE COMITIS MARCAE RAVENSBERGIAE SAYNAE ET VVIT-

GENSTENII DYNASTAE RAVENSTENII ET RELIQVA

AD D. XXIII FEBRVARII CIO 1800 XXVIII

IN AEDE PAVLLINA

PIE ATQVE DECORE COHONESTANDAS

P. P.

IN ACADEMIA IENENSI.

LITTERIS MVLLERIANIS.

PRORECTOR ACADEMIAE IENENSIS
**VVILHELMVS HIERONYMVS
BRVCKNERVS**

IVRECONSVLTVS CONSILIARIVS SAXONICVS CVRIAE PROVINCIALIS FACVLTATIS IVRIDICA
CAE ET SCABINATVS ADSESSOR PANDECTARVM PROFESSOR ORDINARIVS
ET ACADEMIAE SENIOR

VNA CVM PROFESSORIBVS RELIQVIS

S. D.

C I V I B V S.

Antum abest, vt res hominum ex sententia semper succedant, et, quæ exoptata nobis atque iucunda, in hac mortalitate, sunt, certa quoque, propria et perennia maneant, vt sæpius multo pulcerrimus consiliorum nostrorum ordo et ratio interuertatur, ac, ne nesciamus, nobiliorem nobis vitam destinatam a DEO immortali esse, si modo eius rationem ducere velimus, magna subinde, quibus exultare nobis videmur, gaudia in doloris luctusque maioris vertantur materiam. Cuius rei vtinam aliud quoduis documentum, quam a verissimo patriæ patre, SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO DOMINO IOANNE VVILHELMO, DVCE SAXONIAE IVLIACI CLIVIAE MONTIVM ANGARIAE ET VVESTPHALIAE LANDGRAVIO THVRINGIAE MARCHIONE MISNIAE PRINCIPIS DIGNITATE COMITE HENNEBERGIAE COMITE MARCAE RAVENSBURGIAE SAYNAE AC VVITGENSTENII DYNASTA RAVENSTENII, *et reliqua*, capere nunc liceret atque producere! Qui quum superiore ætate vna cum serenissima CONIVGE, has ditionis suæ oras inuisere, atque commorari aliquot hebdomadas in vrbe nostra, dignaretur; omnium animos velut salutare quoddam ac beneficum fidus, erigebat et excitabat præsentia et singulari prorsus clementia sua, vt nemo esset, qui pietatis, amoris, obsequii et lætitiæ significatione aliis cedendum sibi putaret. Nec quenquam fefellit facile fiducia; quum in salute rei publicæ omnes suas curas cogitationesque defigeret OPTIMVS PRINCEPS, vt æquo omnes iure vterentur, suis quisque rebus tranquille frueretur, singulorum calamitates, quantum fieri posset, leuarentur. Erga academiam imprimis singulari utebatur clementia, quam sibi ornamentum et incrementum
eius

eius, sed et pax atque concordia, cordi esset, verbis factisque
sæpius, et luculente quidem, testificans. Omnes sibi subiectos
audiebat libenter, et ita, ut neminem facile tristem e conspectu
suo dimitteret. Ac ne plebeios quidem, quum ex agris ad-
currerent, dominum suum spectatum, admittere propius ab-
nuebat, sed benigno alloquio exceptos subinde beneficiis or-
nabat. Quid mirum igitur, si, quos tam inusitata gratia fo-
uit ac recreauit, atque, pro futuro etiam, in spem optimam ere-
xit; mortem eius, quam nupero die iv. Ianuarii pie beateque
obiit, tanto maiore nunc mœrore atque squalore demissi lu-
geamus omnes, eoque dolentius deploremus ereptum, quo
sincerius et impensius amauius atque coluimus præsentem?
Neque profecto culpari debent lacrimæ nostræ. Principem
enim amissimus raræ virtutis, spectatique, per vniuersum impe-
rium Romanum Germanicum, immo et alias terrarum orbis
partes, ex emplî: cui non satis fuit, natalium splendore, quam-
quam hic summus fuit, maiorumque imaginibus niti; nisi ho-
rum virtutes exprimeret, laudesque æquaret, vel certe supera-
ret. DEVM igitur ante omnia coluit, non ficta simulataque
pietate, sed ex animo: nec ipse tantum, in peculiari, quod in ar-
ce habuit, sacrario, vota pro salute sua, domus, sibi que subie-
ctorum, per aliquot sæpe horas, ad aram, genibus nixus, fecit
quotidie; sed et, ut pura, sancta et sincera Euangelii doctrina
in ditionibus suis doceretur et conseruaretur, summa semper
cura et opera prouidit. Quo animo et *seminarium* ecclesiæ
theologicum, haut exiguo sumptu, fundauit, ut ibi certi mini-
sterii ecclesiastici candidati, ad officiorum eiusmodi munera
rectius exsequenda, exercerentur; et scholam Isenacensem,
classe discipulorum, academiæ præparandorum, *selecta* auctam,
gymnasium fecit. Ut Princeps imperii, sacratissimo Impera-
tori, cui carus in primis atque iucundus fuit, constantissimam
seruauit fidem, et in comitiis, pro insigni, qua valuit, rerum usu
et prudentia, consilia semper fidelia et salutaria, in grauissimis
negotiis, contulit. Subiectos sibi ita rexit, ut semetipsum gu-
bernaret primum, omnibusque luculento recti moris exemplo
præiret, ceterum iustitiam clementia, clementiam auctorita-
te et prudentia temperaret. dignus propterea, cuius memo-
ria,

ria, non tam statuis et marmoribus, quam animis bonorum, conferuetur, et a posteritate omni excipiat: quo habeant Principes, populorumque rectores, quod intueantur et imitentur, reliqui vero, quod admirentur, et inter præcipua celsissimæ domus Saxonicae decora venerentur ac prædicent. Et si vero BEATISSIMVS PRINCEPS, qua fuit singulari modestia, parcius laudari voluit in exsequiis suis: tamen, vt summississima reuerentia tanti Patris complectamur memoriam, ingentia eius in rem publicam promerita omnino postulant. Accedit SERENISSIMI PRINCIPIS FILII DOMINI VVILHELMI HENRICI SAXONIAE IVLIACI CLIVIAE MONTIVM ANGARIAE VVESTPHALIAEQVE DVCIS LANDGRAVII THVRINGIAE MARCHIONIS MISNIAE PRINCIPIS DIGNITATE COMITIS HENNEBERGIAE SAYNAE ET VVITGENSTENII DYNASTAE RAVENSTENII *et reliqua*, qui nunc summæ rerum præest, auctoritas, ab honore postremo, BEATISSIMO PATRI a nobis habendo, amoris, pietatis et officii nostri experimentum expectantis. Quandoquidem igitur proximo die Iouis, parentalium sollemnia, in æde Paullina, ita celebrare instituimus, vt a meridie post horam II. primo reuerendus maxime et excellentissimus vir, IO. FRANCISCVS BVDDEVS, professor theologus primarius, orationem *sacram* funebrem, tum vero IO. IACOBVS SYRBIVS, philosophiæ primæ et rationalis professor, *parentalem*, quam vocant, habiturus sit: magnopere vos hortamur, CIVES! vt et ipsi, ea, quam diximus, die et hora, omnes ac singuli ex area collegii in ædem istam nobiscum procedatis decore, ibique non oratoribus tantum, linguis animisque ad luctum compositis, faueatis, sed et in reliquis, quam grati sitis, in LAUDATISSIMI PRINCIPIS morte decoranda, demonstretis. Nos vero DEVM immortalem, ter optimum maximum, precamur et veneramur supplices, vt, in quo iacturam, in IOANNE VVILHELMO factam, iam refarcire nobis cœpit, serenissimum VVILHELMVM HENRICVM, Dominum nostrum clementissimum, vna cum celsissima eius CONIVGE et VNIVERSA DOMO serenissima, æterna sua gratia foueat, tueatur ornet et prosperet, consilia eius, in gloriam diuinam salutemque rei publicæ concepta, iuuat, cœpta secundet, eumque tandem post seros annos, ætate exacta, auctum prole macula, et vndiquaque fortunatum, in cœlum recipiat. P. P. Dominica Sexages. an. MDCCCXXVIII sub sigillo academæ.

(L.S.)